

ANGELIKA is een Duitse variant van ANGELICA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijns bijvoeglijk naamwoord bij Angela: de vrouwelijke vorm van het bijvoeglijk naamwoord 'angelicus', afgeleid van 'angelus' = 'engel': dus 'engelachtig'.

*

Bijzonderheden

Angela de Merici, Brescia, Italië; maagd & stichteres van de Ursulinen; † **ca. 1540. Feest 27 januari.**

Angela Merici werd geboren in een plaatsje aan het Garda-meer. Ze trad toe tot de derde orde van de Franciscanen. Dat hield in dat ze wel volgens de kloosterregel van de franciscaanse broeders en zusters leefde, maar gewoon thuis en dus niet in een klooster. Ze gaf godsdienstles aan de kinderen van haar dorp. Nadat ze verhuisd was naar Brescia nam ze steeds meer kinderen onder haar hoede. Enkele gelijkgezinde vrouwen sloten zich bij haar aan. Het aantal kinderen dat zij verzorgden en las gaven, groeide al maar door; vooral kleine meisjes. Toen kwam Angela op de gedachte naast katchese, ook koken, naaien, wassen en ziekenverzorging te gaan onderwijzen. Haar werk groeide uit, ze stichtte scholen en uiteindelijk een kloostergemeenschap: de orde van de Ursulinen, genoemd naar de H. Ursula. De leden werkten in de wereld en woonden aanvankelijk gewoon thuis. Later ontstonden er gemeenschapshuizen, maar de zusters waren niet gebonden aan geloftes. Op dit ogenblik is deze orde de grootste en beroemdste vrouwenorde voor opvoeding en studie. Ze telde in 1980 ruim 10.000 leden, verspreid over de hele wereld. Angela was de eerste abdis. Haar graf is in de kerk van de H. Afra in Brescia.

*

Angelina Corbara (ook **van Foligno**) ofm.ter., Italië; weduwe; † **1435.**

Feest + 14 & 15 & 21 juli

Angelina Corbara werd geboren in 1377 in Montegiove (Orvieto). In 1392 of -94 trouwde zij met de graaf van Civitella d'Abruzzo en mocht zich van toen af gravin van Marciano noemen. Zij besloten er een jozefshuwelijk van te maken (= zonder seksuele gemeenschap). Haar man stierf al, toen zij nog maar zeventien jaar was. Zij bracht een bezoek aan de graven van Franciscus en Clara te Assisi. Vanaf dat moment wijdde zij haar leven aan gebed en naastenliefde als tertiarius van Sint-Franciscus. Tertiariissen waren mensen die thuis leefden volgens de regel en de levenswijze van Franciscus van Assisi. Zij nam het initiatief om alle vrouwen in Foligno die als tertiarius leefden, bijeen te brengen in een kloostergemeenschap.

Dit gebeurde voor de eerste keer in 1397. Tot aan haar dood op 14 juli 1435 wist zij op deze manier nog een aantal gemeenschappen te stichten.

Zij wordt afgebeeld als jonge vrouw in gewone burgerkleding; ze is in gebed, en wordt getroost door een engel.